

[Iver Poulsen.]

mer skal have lov til at anmelde et parti uden samtidig at indsamle underskrifter på partiets anmeldelse, er imidlertid for os noget så principielt, at vi ikke kan gå med til at fjerne det, og vi vil markere vort standpunkt på netop dette principielle grundlag så stærkt, at vi vil stemme imod ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Man straffes jo her i livet for sine letsindigheder — og det bør man — og jeg må tage straffen på mig; jeg har været meget letsindig; jeg har flere gange givet det ærede medlem medhold i, at bestemmelsen i § 23 havde tilbagevirkende kraft. Jeg beklager min synd og afmaler min brøde. Ved nærmere overvejelse må jeg nemlig komme til det resultat, at det har den ikke, og når det ærede medlem og jeg lægger vore kloge juridiske hoveder sammen efter denne debat og diskuterer det, vil vi begge komme til det resultat, at tilbagevirkende kraft har lovbestemmelsen ikke.

Derimod indebærer den skuffelse af måske berettigede forventninger. Men når det ærede medlem i sin motivering for forslaget skriver:

„For ikke ved udemokratiske midler at sætte partier, som efter de nugældende bestemmelser vil være berettiget til at deltage i folketingsvalg, i en umulig stilling, hvis der udskrives valg, før de har haft rimelig tid til at indsamle de underskrifter, som kræves efter de nye regler, foreslås det, at disse først skal træde i kraft . . .“

vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det ærede medlem i mere end et år har vidst, at en sådan bestemmelse ville komme. Det ærede medlem har vidst det, lige fra han dannede sit parti. Jeg mener også, at det ærede medlem ved mange lejligheder har givet udtryk for, at selve denne bestemmelse om et folketingsmedlems ret til at anmelde et parti, ville han ikke gøre brug af. Det ærede medlem har i hvert fald haft

måneder til at foretage indsamlingen. Det ærede medlem har intet foretaget sig i den retning, ud over — hører jeg — at det ærede medlem nu har sendt anmeldelsesblanketten til indenrigsministeriet. Den vil blive underkastet ekspresbehandling.

Niels Westerby: Jeg må sige til den højtærede indenrigsminister, at jeg sandelig også havde ventet, at den ville blive underkastet ekspresbehandling.

Når den højtærede indenrigsminister står og siger, at vi efter en samtale om, hvorvidt lovreglen har tilbagevirkende kraft, begge to vil komme til det samme resultat, må jeg ærlig talt sige til den højtærede indenrigsminister, at det vil vi ikke. Jeg forstår nu, at den højtærede indenrigsminister har ændret standpunkt og mener, at det ikke har tilbagevirkende kraft; ministeren er altså løbet fra det standpunkt, han tidligere har indtaget. Jeg vil gerne fastslå, at jeg meget nøje har gennemtænkt det, og jeg mener ganske afgjort, bestemmelsen har tilbagevirkende kraft. Dette være sagt til den højtærede indenrigsministers orientering.

Men det spørgsmål, vi drøfter i dag, er i og for sig det ændringsforslag, der er blevet stillet. Jeg har ikke spor at erindre imod det synspunkt, det ærede medlem hr. Skytte gav udtryk for, nemlig at fristen godt kunne være lidt kortere end 1 år. Det er naturligvis en smagssag, om den skal være et eller et halvt år, bare den er nogenlunde rimelig. Men jeg kan ærlig talt ikke følge det ærede medlem hr. Skytte, når han ikke vil stille et underændringsforslag. Det er jo ikke så vanskeligt f. eks. at ændre „kalenderåret“ til „den 1. juli“, så det er et halvt år. Det er den nemmeste sag af verden. Jeg er ganske sikker på, at det ærede medlem hr. Skytte med sine meget rige evner hurtigt ville kunne stille et sådant underændringsforslag på benene.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger, at der ikke har været tid til reel drøftelse i grupperne. Mig bekendt holder